

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Frank Edit ügyvéd (.) által képviselt felperes neve(..) felperesnek, a Hoppál Ügyvédi Iroda (...), ügyintéző: dr. Hoppál Gábor ügyvéd) által képviselt alperes neve(...) alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. április 8. napján kelt, 11.P.25.661/2010/9. sorszámú ítélete ellen az alperes 10. és 12. sorszám alatti fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 12 500 (Tizenkettőezer ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 378 285 forintot és ennek 2009. október 31-étől a kifizetésig számított törvényes mértékű késedelmi kamatát és 35 200 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperes a felmerült költségeit maga viseli.

Indokolásában ismertette, hogy az alperes több település vasútállomásain vagy azok szomszédságában vendéglátó-ipari egységeket működtet, így R. S.néven D.-n, Sz-n, V.-t, V.-n, míg H. S. elnevezéssel Gödöllőn. Az vendéglátóhelyeken a felperes 2009. április 2-án, június 10-én és július 22-én végzett helyszíni ellenőrzéseket, melyek alkalmával a rendszeresített és alperes részéről aláírt adatszolgáltatási lapon rögzítette, hogy az alperes gépzene szolgáltatására alkalmas berendezést működtet. 2009. első félévében is számlázott az alperesnek szerzői jogdíjat, erre az időszakra az alperesnek 23 %-os kedvezményt adott. Az alperes a 2009. első félévi díjakat meg is fizette.

A felperes keresetében az alperest 378 285 forint és ennek 2009. augusztus 1-jétől a kifizetésig számított törvényes kamata megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset jogalapját lényegében nem tette vitássá, azonban az összecszerűség tekintetében részbeni elutasítást kért.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 25. § (1), (4)-(6) bekezdéseit ismertette, amelyek alapján az alperes a nem vitásan üzemeltetett perbeli vendéglátó-ipari egységekben a már nyilvánosságra hozott művek felhasználása fejében jogdíjat köteles fizetni. Alaptalannak tartotta az alperesnek azt a kifogását, miszerint bizonyos egységeket a felperes magasabb díjszabású, III. kategóriába sorolt, mivel megállapította, hogy a felperes a perbeli időszak esetében a jogdíj számítása szempontjából valamennyi üzletet a IV. kategóriába sorolta be, annak ellenére, hogy bizonyos egységeket a III. kategóriával tüntetett fel az adatszolgáltatási lapon. A bíróság álláspontja szerint ez már önmagában kedvezmény volt az alperes számára. Arról azonban, hogy a korábban alkalmazott 23 %-os engedményt 20 %-ra mérsékelte a felperes, a bíróság szerint a saját belátása alapján dönthetett. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság a 2009. július 1-jétől 2009. december 31-ig terjedő időre igényelt 173 276 + 205 009, összesen: 378 285 forintot megítélte.

Az ítélet utalt arra is, hogy az alperes állította, miszerint az egyik egységből a zenegépet elszállította. Pontos előadása azonban erre vonatkozóan nem volt, és bizonyítást sem ajánlott fel. A felperes által megjelölt késedelmi kamatfizetés kezdő időpontjával szemben a középátlagos időt vette figyelembe, így a meghaladó kamatigény tekintetében elutasító rendelkezést hozott.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a marasztalási összeg leszállítását indítványozta.

Változatlanul arra hivatkozott, hogy bár a tárgyi időszakot tekintve az üzletek felszereltsége azonos volt, azonos funkciójú tárgyakat, bútorokat helyezett el bennük és azonos zeneszolgáltatási eszközök működtetett, a felperes a díjszabás körében különböző besorolásokat és kedvezményeket alkalmazott. Megemlítette ismételten, hogy üzemegységei ún. vasúti restik, amelyek köztudomásúan a legalacsonyabb besorolású vendéglátóhelyek, ezért nem érthető, hogy a felperes a besorolás körében milyen indokokat vett figyelembe.

Az alperes fellebbezésére a felperes ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel. Hivatkozása szerint a perbeli időben valamennyi alperesi üzletet a IV. kategóriába sorolta és az sem kifogásolható, hogy a felperesnek jogában állt a kedvezmény csökkentése is. Utalt arra, hogy az alperessel folytatott tárgyalások alkalmával mindig méltányos egyezségekre törekedett.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, nem érintve a fellebbezéssel nem támadott - a felperes meghaladó keresetét elutasító - ítéleti rendelkezést.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a helyes döntést hozott, azért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében - helyes indokaira tekintettel helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőkre mutat rá.

Amint azt az elsőfokú bíróság helytállóan kifejtette - és az alperes nem is vitatta - az alperes az Szjt. felhívott rendelkezései alapján szerzői jogdíj fizetésére köteles. Az alperes részben az azonosan felszerelt egyes vendéglátó-ipari egységek eltérő besorolását sérelmezte, részben indokoltnak tartotta magasabb kedvezmény alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen fejtette ki, hogy az adatszolgáltatási lapon szereplő besorolással szemben, ténylegesen a felperes minden egységet IV. kategóriával vett figyelembe a díjszámítás során. Ezért a legalacsonyabb díjjal megállapított szerzői jogdíj összege a helyes számításra tekintettel nem kifogásolható. Bár a korábban nyújtott kedvezményt a felperes valóban 23-ról 20%-ra csökkentette, de ez diszkrecionális joga volt.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság is elfogadta a perbeli időszakra - tehát a 2009. év második felévére - vonatkozó felperesi számítási módot. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására nem volt jogszabályi lehetőség.

Az eredménytelenül fellebbező alperes másodfokú perköltség viselésére köteles a Pp. 239. § és a 78. § (1) bekezdése alapján. A felperesi jogi képviselő díját a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint állapította meg a 4/A. § alapján áfával növelten.

, 2011. december 6.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: